

निरन्तर योगी नै निरन्तर साथी हुन्

आज मायाजित विजयी रत्नहरूको विशेष संगठन छ । आजको संगठनमा बापदादा कुन बच्चाहरूलाई हेरिरहनुभएको छ ? जो आदिदेखि अन्त्यसम्म बापदादाको सदा विश्वासपात्र (फेथफुल), सदा बाबाको कदममा कदम राख्नेवाला, सदाको सहयोगी र साथी छन् । हर समय बाबा र सेवामा मगन रहनेवाला, सदा श्रेष्ठ मर्यादाहरूको रेखाबाट संकल्पमा पनि बाहिर ननिस्कने मर्यादा पुरुषोत्तम, यस्ता बच्चा जुन सदा हरेक सेकेण्ड, हरेक संकल्पमा जन्म-जन्मान्तर साथ छन् । जसले अहिले बाबासँग प्रतिज्ञा निर्वाह गर्छन्— तिमीसँगै बस्, तिमीसँगै हर सेकेण्ड हर कर्ममा साथी बनौं, यस्तो प्रतिज्ञालाई पूरा गर्ने सपूत बच्चाहरूलाई बाबा पनि जन्म-जन्मान्तर साथी भवको वरदान अहिले दिनुहुन्छ । साकार बाबाको साथ भिन्न नाम रूपबाट पूज्यमा पनि साथी र पुजारीपनमा पनि साथी । ज्ञानी आत्मा बन्नमा पनि साथी र भक्त आत्मा बन्नमा पनि साथी । यस्तो सदा साथीको वा तत्त्वम्को वरदान यस्ता विशेष आत्माहरूलाई अहिले नै प्राप्त हुन्छ ।

हरेक महारथीले स्वयम्लाई जाँच गर्नुपर्छ— वर्तमान समय बापदादाको गुण, ज्ञान र सेवामा समानता र साथीपन कहाँसम्म छ ? समानताले नै समीपतालाई ल्याउनेछ । अहिलेको अवस्था र भविष्यको अवस्था अनि हर सेकेण्ड साथीपनको अनुभव जन्म-जन्मान्तर पनि नाम-रूप सम्बन्धले साथको अनुभवको निमित्त बन्नेछौ । विकर्माजित बन्नमा पनि साथी र राजा विक्रम (विक्रमादित्य) बन्ने समयमा पनि साथी । हरेक पार्टमा हरेक वर्णमा साथ-साथ हुनेछौ । यसैको गायन छ साथ जिउनेछौं, साथ मर्नेछौं अर्थात् साथ चढ्नेछौं अनि साथ गिर्नेछौं । चढ्ती कला, उत्रिने कला, दिन र रात, दुवैमा निरन्तर योगी, निरन्तर साथी । जति अहिले संगममा साथ निर्वाह गर्नमा सम्पूर्ण हुन्छन्, त्यति नै समीप सम्बन्धी बन्नमा पनि समीप हुन्छन् । विश्वको नम्बरवन श्रेष्ठ आत्माको पनि ड्रामामा महत्त्व छ । यस्तो नम्बरवन आत्माको सदा सम्बन्धमा रहनेवाला आत्माहरूको पनि महत्त्व हुन पुग्छ । जस्तो आजकल पनि अल्पकालको स्टेटस् पाउनेवाला आत्माहरू कुनै राष्ट्रपति वा प्रधानमन्त्री बन्यो भने उनीहरूको साथमा उनीहरूको परिवारको पनि महत्त्व हुन पुग्छ । त्यसैले सदा कालको श्रेष्ठ आत्माको सम्बन्धमा आउनेवाला आत्माहरूको महत्त्व कति उच्च हुनुपर्छ । अब थोरै मात्र हलचल हुन देऊ अनि हेर आदि पुराना आत्माहरू जो सदा साथको सम्बन्ध निर्वाह गर्दै आएका छन्, उनीहरूको कति महत्त्व हुनेछ । जसरी पुरानो चीजको महत्त्व राख्छन्, मूल्य सम्झन्छन् त्यस्तै तिमी आत्माहरूको पनि मूल्यको वर्णन गर्दै-गर्दै स्वयम्लाई पनि धन्य अनुभव गर्नेछन् । यस्तो श्रेष्ठ आत्माहरू आफूलाई सम्झन्छौ ? जति तिमी बाबाको गुण गाउँछौ त्यति नै प्रतिफलमा यस्ता आत्माहरूको गुणगान गर्नेछन् । अहिले किन गुणगान गर्दैनन् ? सेवा अहिले गरिरहेका छौ तर सम्पूर्ण फल अन्तिममा किन मिल्छ ? अहिले पनि मिल्छ तर कम, त्यसको कारण थाहा छ ? अहिले कहिलेकाहीँ बाबा अनि आफूलाई कहीं एकै गरिदिन्छौ । बाबाको गुण गाउँदा गाउँदै आफैले आफ्नै गुण गाउन शुरू गरिदिन्छौ । भाषा धेरै मीठो बोल्छौ तर मै-पनको भाव हुनाको कारण आत्माहरूको भावना समाप्त हुन पुग्छ । यही सबैभन्दा ठूलो अति सूक्ष्म त्याग हो । यही त्यागको आधारमा नम्बरवन आत्माले नम्बरवन भाग्य बनाए र अष्ट नम्बरको आधार पनि यही त्याग हो । हर सेकेण्ड, हर संकल्पमा बाबा-बाबा याद रहोस्, मै-पन समाप्त होस् । जब म हुँदैन अनि मेरो पनि हुँदैन । मेरो स्वभाव, मेरो संस्कार हो, मेरो स्वभाव हो, मेरो काम वा सेवा, मेरो नाम, मेरो शान, मै-पनमा यी मेरो-मेरो पनि समाप्त हुन पुग्छ । मै-पन र मेरो-पन समाप्त हुनु— यो नै समानता र सम्पूर्णता हो । सपनामा पनि मै-पन नहोस्, यसलाई भनिन्छ, अश्वमेध यज्ञमा मै-पनको अश्वलाई स्वाहा गर्नु । यो नै अन्तिम आहुति हो र यसैको आधारमा नै अन्तिम विजयको बाजा बज्नेछ । संगठन रूपमा यस अन्तिम आहुतिको दिलबाट आवाज फैलाऊ । फेरि यी पाँच तत्त्वले सदा सबै प्रकारका सफलताहरूको माला पहिराउनेछन् । अहिलेसम्म त तत्त्व पनि सेवामा कहाँ न कहाँ विघ्न रूप बन्ने गर्छन् । तर स्वाहाको आहुति दियो भने आरती उतार्नेछन् । खुशीको बाजा बजाउनेछन् । सबै आत्माहरूले आफ्नो धेरै समयको इच्छाहरूको प्राप्ति गरेर महिमाको घुँघुरू लगाएर नाच्नेछन् । अनि त्यसपछि अन्तिम भक्तिको संस्कार लोप हुनेछ । यस्ता भक्त आत्माहरूलाई भक्तपनको वरदान पनि अहिले नै तिमी इष्टदेव आत्माद्वारा मिल्नेछ । कसैलाई भक्त आत्माको वरदान, कसैलाई आत्मज्ञानी भवको वरदान । सबै आत्माहरूलाई अहिले नै वरदानी बनेर वरदान दिनेछौ । सकामी (वासनायुक्त) राज्य

२०७१ आषाढ २२ आइतबार ०६.०७.१४ ओम् शान्ति “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज ०१.०४.७८ मधुबन
गर्नेहरूलाई राज्य पदको वरदान दिनेछौ । यस्तो वरदानीमूर्त, कामधेनु आत्माहरू बनेका छौ ? जुन आत्माले जे
मागून् तथास्तु । यस्ता आत्माहरूलाई सदा समीप अनि साथी भनिने छ । अच्छा ।

यस्ता सदा शूरवीर सदा तख्त अनि ताजधारी, हरेक सेकेण्ड, हरेक संकल्पमा श्रेष्ठ त्यागबाट श्रेष्ठ भाग्य
बनाउनेवाला हरेक कदममा अनुसरण गर्नेवाला, हर समय सर्व खजानाहरूले सम्पन्न, अखुट खजानाबाट सदा
सम्पन्न रहने, लक्ष्य र लक्षण सदा सम्पूर्ण राख्ने, यस्ता सम्पूर्ण श्रेष्ठ आत्माहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवम्
नमस्ते । *रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

दादी-दिदीसँग भेटघाट

भविष्यको योजना बनाएका छौ, त्यसको लागि संगठन जम्मा गरेका छौ ? के योजना बनाएका छौ ? जति पनि
गरेका छौ त्यो धेरै राम्रो गरेका छौ र अहिले जे गर्नेछौ त्यो पनि राम्रो । कुनै पनि कार्यक्रमको वा योजनाको
सफलताको आधार के हुन्छ ? सांसारिक रीतिमा पनि कुनै कार्यको सफलताको आधार के हुन्छ ? कुनै पनि
कार्यक्रमलाई सफल बनाउन चाहन्छौ भने के सोच्दछौ ? अहिले जुन कन्फ्रेन्स गरेका छौ त्यसको विशेष
सफलताको आधार विशेष व्यक्तिको व्यक्तित्वको रहन्छ । जस्तो व्यक्तित्ववाला आउँछ त्यस्तै आवाज बुलन्द हुनेछ ।
जहिले पनि तिमीले कार्यक्रम बनाउँदा विशेष आवाज बुलन्द गर्ने लक्ष्य राखेर योजना बनाउँछौ । विशेष व्यक्तित्व
आओस् जसबाट स्वतः आवाज बुलन्द होस् । त्यसैले व्यक्तित्व साधन बन्न पुग्छ । लौकिक व्यक्तित्ववाला बाहिरी
आवाज फैलाउनकालागि निमित्त बन्छन्, त्यस्तै तिमी विशेष निमित्त बनेका सेवाधारीहरूको वर्तमान समय सेवामा
व्यक्तित्व चाहिन्छ । व्यक्तित्वले मनुष्यलाई आफूतर्फ आकर्षित गर्दछ । त्यसैले वर्तमान समयको व्यक्तित्व
कुनचाहिँ हुनुपर्छ ? पवित्रता नै व्यक्तित्व हो । जति जति पवित्रता हुन्छ त्यसपछि पवित्रताको व्यक्तित्वले स्वयम्
नै सबैको शिर झुकाउनेछ । जस्तो ड्रामामा संन्यासीहरूको अगाडि शिर झुकाउँछन्, पवित्रताको व्यक्तित्वको
कारण । पवित्रताको व्यक्तित्वले ठूला-ठूला मानिसहरूको पनि शिर झुकाउँछ । त्यसैले वर्तमान समय पवित्रताको
व्यक्तित्वको आधारमा शिर झुकाउनेछन् । जसरी अगरबत्तीको वास्नाले आकर्षण गर्दछ, त्यसैगरी आउनासाथै
पवित्रताको सुवास अनुभव होस् । जहाँ हेरून् त्यहाँ पवित्रता नै पवित्रता देखिनमा आओस् । वर्तमान समय यसैको
अनुभव गर्न चाहन्छन् । जुन चारैतर्फ देखिँदैन । चाहे जस्तोसुकै महान् आत्मा हुन्, नाम छ तर पवित्रताको
प्रकम्पन छैन किनकि उनीहरूले सिद्धिको नाम, मान, शानलाई स्वीकार गर्दछन् यसैले पवित्रताको प्रकम्पन कहीं
पनि आउँदैन । अल्पकालको प्राप्तिको आकर्षण हुन्छ तर पवित्रताको आकर्षण हुँदैन । अब प्राक्टिकल जीवनमा
पवित्रताको व्यक्तित्व हुनुपर्छ, जुन व्यक्तित्वले स्वयम् नै आकर्षित गरोस् । कही प्रधानमन्त्रीको आगमन हुन्छ,
व्यक्तित्व छ भने सबै स्वतः नै त्यहाँ आउँछन् । त्यसैले यो व्यक्तित्व सबैभन्दा नम्बरवन हो । अब यो योजना
बनाऊ । धर्मात्माहरूलाई आकर्षित गर्नेवाला पनि यही व्यक्तित्व हो । उनीहरूले अनुभव गरून्- जुन हामीकहाँ
चीज छैन त्यो यहाँ छ । नत्र भने सम्झिन्छन्- कन्याहरू, माताहरू छन्, काम राम्रो गरिरहेका छन्, यही
भावनाले हेर्छन् । व्यक्तित्व सम्भरेर नजिक आऊन्- यी विश्वको सबै भन्दा ठूला व्यक्तित्व हुन् । सम्भोका अर्कै
थियौं, देख्यौं अर्कै- यस्तो अनुभव गरून् । जुन कुरा हाम्रो बुद्धिमा थिएन त्यो यिनीहरूको प्राक्टिकल जीवनमा छ ।
यो हो महारथीलाई तल गिराउनु । जसरी कमिलाले हात्तीलाई लडाइदिन्छ । त्यसैले यस व्यक्तित्वमा झुक्नु । अब
स्वयम्को स्वरूप सर्व प्राप्तिहरूको चुम्बकको स्वरूप हुनुपर्छ, जो स्वयम् नै सबै आकर्षित होऊन् । जहाँ हेरे पनि
जसलाई देखे पनि प्राप्तिको अनुभव होस् । त्यसैले प्राप्ति नै चुम्बक हो र सर्व प्राप्ति स्वरूप नै चुम्बक हो ।

अहिले मेहनत, शक्ति र पैसा पनि लगाउन पर्दछ फेरि यी दुवैको काम यो पवित्रताको व्यक्तित्वले नै
गर्नेछ । अहिले भाइब्रेशन परिवर्तन भएको छैन । अहिले पनि अलग दृष्टिले हेर्छन् । अब आफ्नो भाइब्रेशनद्वारा जो
हौं, जस्तो हौं त्यस्तै दृष्टिले हेर्ने प्रकम्पन फैलाऊ अनि आफ्नो वरदानी, महादानी वृत्तिद्वारा भाइब्रेशन र
वायुमण्डललाई परिवर्तन गर । अहिलेसम्म विचाराहरू तड्पिदै खोजिरहेका छन्- कहाँ जाऊं । प्यासी आत्माहरूलाई
अहिले सागर वा नदीहरूको सही स्थानको परिचय मिलेको छैन, त्यसैले धेरै खोज्छन् । त्यसैले आफ्नो लाइट
हाउस स्वरूपद्वारा गन्तव्यको बाटो देखाऊ । अच्छा ।

जानकी दादीसँग

लण्डनमा पनि धर्मात्माहरूको अवसर छ । जुन पनि अवसर प्राप्त गर्छौं त्यसमा रूहानियतको आकर्षणको दृश्य अवश्य होस् । जसरी तीर्थ स्थानमा शान्ति कुण्ड वा गति-सद्गति कुण्ड बनाउँछन् । यस्तो सम्झिनु सर्व प्राप्तिको कुण्ड यही हो । न्यारापनको अनुभव होस्, साधारणता होस् तर शक्तिशाली होस् अनि यो सत्यता महसुस होस् । यस्तो स्टेज लिदै-लिदै विश्वको राज्य पनि लिनेछौ । अहिले त मात्र कार्यक्रमको निमन्त्रणा दिन्छन् फेरि जसरी जड चित्रहरूलाई आँखामा र शिरमा उठाउँछन् त्यस्तै तिमी सबैलाई त्यो दृष्टिले कहाँ बसाऊँ, के गरूँ केही सुझाउँ । महिमामा के बोल्छु, के नबोल्छु, यो सुझाउँ । संगठन गर्न राम्रो छ, संगठनबाट पनि उमंग-उत्साह बढ्छ । अच्छा ।

अव्यक्त महावाक्य— त्यागी, महात्यागी, र सर्वांश त्यागी बन

तिमी ब्राह्मण बेहदको संन्यासी वा त्यागी हो । तिमी त्याग मूर्तिहरूले आफ्नो यस पुरानो घर अर्थात् पुरानो शरीर, पुरानो देहको भान त्यागेका छौ, संकल्प गरेका छौ बुद्धिद्वारा फेरि कहिल्यै पनि यस पुरानो घरमा आकर्षित हुनेछैन, यसैले त भन्दछौ देह सहित देहको सम्बन्धको त्याग । त्यागको पहिलो कदम हो— देह भानको त्याग अर्थात् किनारा । त्यसैले यस देहरूपी घरमा जति पनि भिन्न-भिन्न कर्मेन्द्रियहरू छन् त्यसको आकर्षणको पनि त्याग । कुनै पनि कर्मेन्द्रियले आफूतर्फ आकर्षित नगरोस् । यस पुरानो देहलाई बापदादाद्वारा मिलेको अमानत सम्भ्र । यो मेरो देह होइन, सेवा अर्थ अमानत हो । जसरी पाहुना बनेर देहमा बसिरहेको छु । त्यसैले मेरो-पनको त्याग गरेर पाहुना सम्भ्रेर यसलाई महान् कार्यमा लगाऊ । जब देहको भानको त्याग हुन पुग्छ त्यसपछि अर्को हुन्छ देहको सर्व सम्बन्धको त्याग । जब देहको भान छुट्छ अनि आत्मा, देही वा मालिक बनेर मन र तनबाट सदा हर्षित रहन्छ । कहिले मनबाट वा अनुहारबाट उदास हुन सक्दैन । उदास हुनु यो दास पनको निशानी हो । देहको साथ लौकिक तथा अलौकिक सम्बन्धमा महात्यागी अर्थात् नष्टोमोहा बन । नष्टोमोहाको निशानी हो— न कसैसँग घृणा हुन्छ, न कसैमा लगाव वा भुकाव हुन्छ । यदि कसैसँग घृणा छ भने त्यस आत्माको अवगुण वा तिम्रो दिलले नरुचाएको कर्मले घरी-घरी तिम्रो बुद्धिलाई विचलित गर्छ । याद बाबालाई गर्छौ तर सम्मुख आउँछ त्यो आत्मा । लगाववाला आत्माले गुण र स्नेहको रूपमा बुद्धिलाई आकर्षित गर्दछ अनि घृणावाला आत्माले स्वार्थको पूर्ति नहुनाको कारण स्वार्थलाई विचलित गर्दछ । त्यसैले यस कर्मको बन्धनलाई पनि त्याग गर । ब्राह्मण बन्नु अर्थात् विकल्प र विकर्महरूको त्याग गर्नु । ब्राह्मणले साधारण कर्म पनि गर्न सक्दैनन्, विकर्मको त कुरै छैन । त्यसैले कर्मेन्द्रियहरूको जुन कर्मसँग सम्बन्ध छ— त्यस कर्मको हिसाबबाट विकर्मको त्याग । विकर्मको त्याग विना सुकर्म वा विकर्माजीत बन्न सक्दैनौ । त्यसैले व्यर्थको पनि त्याग किनकि व्यर्थ बोलले पनि समर्थ बन्न दिदैन । यदि विकर्म गरेनौ तर व्यर्थ कर्म गर्नु भने पनि वर्तमान र भविष्य जम्मा हुँदैन ।

त्यागको अर्थ हो जुन चीजलाई वा कुरालाई छोडिसक्यौ, आफ्नो-पनबाट किनारा गरिसक्यौ, त्यसमा आफ्नो अधिकार समाप्त भयो । जस प्रति त्याग गर्नु त्यो वस्तु उसको भयो । त्यसको फेरि संकल्प पनि गर्न सक्दैनौ, किनकि त्याग गरेको कुरा, संकल्पद्वारा प्रतिज्ञा गरेको कुरा फेरि फिर्ता लिन सकिदैन । अच्छा ।

वरदान:— फरिश्ता स्वरूपको स्मृतिद्वारा बाबाको छत्रछायाँको अनुभव गर्नेवाला विघ्नजित भव

अमृतवेला उठ्नासाथ स्मृतिमा ल्याऊ म फरिश्ता हुँ । ब्रह्मा बाबालाई मन पर्ने यही उपहार देऊ, अनि हरेक दिन अमृतवेला बापदादाले तिमीलाई आफ्नो भुजामा समाहित गर्नुहुनेछ । अनुभव गर्नेछौ— बाबाको भुजामा, अतीन्द्रिय सुखमा भुलिरहेको छु । जो फरिश्ता स्वरूपको स्मृतिमा रहन्छन् उनीहरूको अगाडि कुनै परिस्थिति वा विघ्न आयो भने पनि बाबा उनीहरूको लागि छत्रछायाँ बन्नुहुनेछ । त्यसैले बाबाको छत्रछायाँ वा प्यारको अनुभव गर्दै विघ्नजित बन ।

स्लोगन:— सुख स्वरूप आत्माले स्व-स्थितिद्वारा परिस्थितिमाथि सहज विजय प्राप्त गर्नेछ ।